

PALKINTOJEN JAKO

Lomakausi on jälleen kääntymässä arjeksi. Jarrumiehen kesään kuuluu innokas erilaisten kilpailujen seuranta. Oli jalkapalloa, uintia, yleisurheilua, autoilua jne. Yhteistä näille lajeille oli vain se, että kaikissa pyrittiin löytämään paras: voittaja.

Lopuksi kaikki kruunautuivat palkintojen jaossa. Paras sai palkkansa.

Tästäpä jarrumies intoutui miettimään paikkatietoalan kilpailutilannetta ja miettimään, mitenköhän niitä palkintosijoja voisi oikein jaella. Yksi tapa olisi tutustua yritysten ja organisaatioiden tilinpäätöksiin, taseisiin, liiketoimintasuunnitelmiin, strategioihin yms. Lopputulos olisi joka tapauksessa yksi mielipide muiden joukossa. Työ olisi valtava ja vertailu yritysten ja esim. julkisten organisaatioiden välillä lähes mahdoton, erityisesti jos perusteena olisi tulosten tekokunto. Onneksi on urheilulajeja kuten taitoluistelu, voimistelu jne., joissa arvostelu perustuu enemmänkin taiteelliseen vaikutelmaan kuin pituuteen, aikaan tai johonkin muuhun maanmittari-suureeseen. Seuraava palkintojenjako perustuu puhtaasti jarrumiehen vuosia kestäneeseen taiteellisen vaikutelman analyysiin.

Ensiksi on luonnollisesti päätettävä, aloitetaanko palkintojen jako alku- vai loppupäästä. Aloitetaan alkupäästä, jotta kunnia tulisi heti niille, joille se kuuluu.

Jarrumies myöntää kultamitalin epäroimättä FM-Kartta ja FM-International-yhtiöparille.

Perustelut: Vuosikymmeniä sitten järkevä varovainen liikkeellelähtö. Sen jälkeen oman riskin kasvattaminen sitä mukaa kuin pussi kesti. Selviytyminen ei itse aiheutetusta konkurssista, omistajatahon muutoksista, sukupolven vaihdoksesta johdosta ja markkinoiden muutoksista. Kaikki selvitetty tyylikkäästi ns. suurin vartaloin. Toimintaa on leimannut aina keskittyminen omiin osaamisalueisiin. Turhanpäiväisiin seireenien kutsuihin ei ole vastattu, vaan on jatkettu vahvalla osaamisella asiakkaita arvostan ja kunnioittaen. Yrityksen johdon linja on ulospäin ollut selkeä eikä aisanlyhyppimisiä ole juuri näkynyt. Markkinoilta on etsitty taidolla (ja tietysti myöskin onnella) varsin hyviä projekteja. Osaaminen myynnin ja projektijohdon osalta on saavuttanut alkuvuosien pienien kangertelujen jälkeen kovan kan-

sainvälisen tason. Toden totta: aika velikultia.

Hopeamitalin myöntäminen onkin vaikeampaa. Harkinnan jälkeen jarrumies ojentaa sen hieman yllättäen Maanmittauslaitokselle.

Perustelut: Virastoluonteestaan huolimatta MML on hankkinut aina jonkinlaisen siivun tuloistaan ns. avoimilta markkinoilta. Alkuvaiheessa karttojen kustantaminen, kaavoitus ja kaavan pohjakarttojen teko sekä ilmakuvaukset toivat mukavasti tuloja ohi alan yrittäjien. Yksityisen sektorin vuosia jatkuneen painostuksen tuloksena ja osin sisäisistäkin paineista johtuen valtaosasta em. toiminoista luovuttiin. Vaan laitospa löysikin uuden teknologian myötä uuden tulonhankkimiskeinon. Numeeriset aineistot nousivat arvoon arvaamattomaan. Tälle arvolle MML uskalsi lyödä riittävän korkean hintalapun. Lukuisten eri tahojen painostuksesta huolimatta se on pitänyt tasonsa eikä ole lähtenyt alennusmyynteihin, viranomaishinnoitteluihin eikä muihin hömpötyksiin. Hopeamitali tulee ennen muuta markkinatilanteen hyödyntämisestä ja suoraselkäisyydestä. Myynti- ja palvelutason hallinnasta se ei tule.

Pronssimitali löytää kotinsa monen mielestä aivan kummallisesta paikasta. Tämä paikka on Tielaitos.

Perustelut: Paikkatietojen (karttojen) tuotanto oli alkuvaiheessa laitoksen omana työnä vähäistä. Tarpeen ja vaatimusten kasvaessa ostopalveluja yksityiselle sektorille lisättiin koko ajan. Tämä oli johdon ja joukkojen tahto. Parhaimpina aikoina tielaitoksen tilaukset kuulopuheiden mukaan pitivät karttakonsultit hengissä. Mutta kuinkas sitten kävikään. Tielaitos alkoi vähitellen kehittää omia valmiuksiaan ja lopputulos on nykyisin se, että laitos on palvelujen myyjä ja tekemiensä sopivien teknologiaratkaisujen myötä lähes ainoa asiakas itselleen tietyissä tehtävissä. Joukkojen tahto se on, johdon tahdosta ei ole tietoa. Tähän samaan kerrassaan loistavaan strategiaan vetoon kuuluu myöskin älyk-

kään ja innokkaan entisen ministerin höpläyttämisen digiroad-hankkeen budjettirahoitukseen. No paljon taitavampainkin höpläyttäjää, kuten tiedämme, oli. Kuitenkin tielaitokselta ja henkilöstöltä taitavaa, tarkkaa ja rohkeata jopa kylmäpäistä, joskaan julkisuuteen ja yksityiseen sektoriin nähden ei välttämättä suoraselkäistä toimintaa. Tielaitoksen karavaani kulkee, eivätkä koirat perässä edes hauku. Ehdottomasti mitalin arvoinen suoritus.

Mitalisijojen jälkeen jaetaan pistesijat. Koska sijoitukset eivät ole yhtä merkittäviä, perustelut ovat myöskin lyhyemmät.

Neljäs sija menee vaihteeksi yksityiselle yritykselle. Tämä yritys on Genimap Oy. Yritys on viime aikoina ottanut julkisuudessa paikkansa paikkatietoalan johtavana yrityksenä Suomessa. Palkintosijoilta yritys putoaa vielä tässä vaiheessa siksi, että Karttakeskuksen kehitys Genimapiksi on muistuttanut jarrumiehen mielestä lähinnä ajopuun ajelehtimistä, jossa omistajatahot ovat yritystä riepottelleet sinne tänne ja johto on joutunut vain sopeutumaan tilanteeseen. Ehkäpä nyt uuden teknologian esiinmarssin ja perinteisen väistymisen myötä koittaa kukoistus. Ei muuta kuin onnea.

Viides sija menee Novo Groupille, joka omistaa parikin paikkatietoyhtiötä. Yrityksiä on perinteisesti hoidettu huolella ja kannattavuutta on aina osattu arvostaa. Yltiöpäisyyksiin ei ole lähdetty. Jarrumies kadunmiehenä kaipaa kuitenkin selkeyttä yritysten (Novo Meridian ja Novosat) keskinäisestä työnjaosta. Kiinasta on aina aika ajoin kuulunut joi-takin hyviä enteitä. Toivottavasti siellä pian tärrppää ja pitkäjänteinen työ saa palkkionsa. Sen jälkeen mitalisijakin on melko varma.

Viimeisen palkintosijan jarrumies antaa ProGis-yhdistykselle siitä, että nykyäänkin jokin organisaatio edes yrittää tehdä kansanvalistustyötä ja avata keskusteluareenoita. Ei muuta kuin lisää pökököä pesään.

Voipi olla, että joku rohkenee olla jarrumiehen kanssa sijoituksista eri mieltä ja perustellusti. Mutta kuten jo alussa todettiin, nämä ovat vain yhden tuomarin tyyli-pisteet, eivät absoluuttinen totuus. Sitä taas ei ole olemassakaan.